

Sommertur 2019

Helsingør - bymuseet, Naverhulen, Flynderupgård.

Endelig blev det tid til den årlige sommerudflugt – i år onsdag den 14. august. Der blev tilmeldt 20 deltagere, men desværre kom der afbud for to aftenen inden, så det blev som sidste år 18 deltagere.

Vi skulle mødes på Rumanerøen som sædvanligt, men den var mere eller mindre gravet op, så der var en smule forvirring omkring "hvor".

Vi kom dog alle med bussen og kørte mod nord mod Helsingør.

Turen blev planlagt sådan, at vi starter på Helsingør bymuseum, dernæst til Naverhulen, som ligger på den anden side af vejen, og derfra til Flynderupgård i Espergærde.

Uden for bymuseet blev vi mødt af vor guide, Peter Andreas Amtoft, som lige fra starten var optændt af at fortælle os noget om Helsingør. Peter udvidede vort besøg til også at omfatte Karmeliterklostret, som ligger lige ved siden af.

Karmelitermunkene har spillet en stor rolle i opbygningen af Helsingør. Allerede kort efter Peter overtog styringen af os, bemærkede vi, at han gik mere baglæns end forlæns, og han snublede ikke. Peter er en god fortæller, og har heldigvis en klar og kraftig stemme – alle kunne høre ham.

I Karmeliterklostret så vi den unikke have, som klostret er bygget op omkring, på samme måde, som i middelhavslandene. Selve bymuseet rummede mange ting, men var overskueligt.

Peter kunne svare på næsten alt, men ikke om der lå et skelet i en barnekiste. Det var en tidsmæssig kronologisk gennemgang. Der var udstillet sko lavet af rødspætteskind, nodeark og korrespondance af Diderich Buxtehude. Et af de store emner er en model af

Helsingør by fra gammel tid. Mens vi kikkede på modellen, fik vi fortalt om

Helsingørs betydning for kongens indtægter, Øresundstolden.

Så gik vi over gaden til Naverhulen. Der blev vi modtaget og gelejdet ind i deres samlingsal. Her blev vi bænket for at få en fortælling om naverhulen og de farende svende. Spørgsmål om hvad der skal til for at kalde sig farende svend eller naver blev fortalt. Anekdoter om livet på vejen og i hulen strømmede også ud til os – jo, det var et muntert, men mest et hårdt liv.

Fortællingen om, hvad beklædningen koster, kunne nok holde mange fra at tage på

valsens, men det der var udslagsgivende er nok, at du ikke må vende hjem i 3 år og 1 dag, men især, at du ikke må have en mobiltelefon med. Det er jo en hård nyser for de fleste i dag. Efter en del "nåh", "aha" og latter, gik vi til den kulinariske del af besøget i Naverhulen – smørrebrød med drikke. Der var mad nok, og var en vand/øl ikke nok, kunne man købe mere for en tier pr. enhed.

Så tilbage til bussen for at køre til Flynderupgård. Det aftalte opsamlingssted var ikke muligt. Det kom der besked om mens vi var i Naverhulen, så i stedet for at skulle gå ca. 100 meter, kom vi ud på en længere vandring. Jeg havde inviteret vor guide fra bymuseet til at køre med os til Flynderupgård, hvis det passede i hans planer. Det fik vi glæde af, for hele turen hen til bussen fortalte

han om næsten alt det vi så, og han gik stadigvæk baglæns – næsten hele vejen til bussen.

Vel ankommet til Flynderupgård startede vor guide med en rundvisning på gården. Vi startede med husdyrene, som alle er af gammel dansk race. Der er køer, svin, får, høns, ænder og gæs. Vi fortsatte ind i haven, som er relativ

stor for en gård i den størrelse. Vi gik af skulpturstien og fik udpeget og fortalt om nogle af skulpturerne. Vi nåede også frem til "talerstolen" som er en sammensætning af forskellige skulpturer. Der er selvfølgelig knyttet nogle røverhistorier/sagn til talerstolen. De gav et smil på læben og et håb om, at de kunne være sande. Så kom vi til det indendørs. Vi startede i skibsafdelingen, hvor vi fik knyttet bådene sammen med

Øresunds meget rige fiskeliv og handlen i Helsingør. Så fortsatte vi ind i stuehuset, som er i to etager. Vi fik syn for hvordan kultiveringen af landet påvirkede hele områder, ikke til fordel for beboerne, men for magthaverne. Det er fascinerende at se og konstatere, at det stadig har indflydelse på landskaberne.

Fortællingen i bymuseet og på Flynderupgård hang i den grad sammen, supplerede hinanden på bedste vis. Nu blev det så tid for sidste aktivitet på turen inden hjemkørslen – tea/kaffe og bagværk. Flynderupgård har en restaurant/cafe hvor de bager, koger og braser efter gamle danske opskrifter. Vi fik noget sødt bagværk med rosiner i og lidt sukker på toppen.

Klokken 16 lukker og slukker cafeen, og vi fandt ud til bussen og begyndte at køre mod VF, hvor vi ankom som ventet inden kl. 17.

En god dag, som i meget høj grad kunne lade sig gøre på grund af støtte fra VF.

Vi kan nu begynde at se frem til næste tur. hvor skal vi hen?